

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 8. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594649328/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

svært, gulblondt Hår havde hun i en tyk Flætning, helt ned over Lænden. Hun havde Faderens fuldlæbede Mund med tætte friske Tænder. „Kartoffelsnuden“, som Faderen kaldte hendes Næse, var det mindst heldige af det hele, men Hagen var hun stolt af, for den var fast og rund og havde en Grube i Midten, og Figuren tegnede slet ikke daarlig, siden hun havde faaet fransk Korset ved Konfirmationen. Hun havde en lyseblå Silkekjole på under en cremefarvet Kniplings Overdragt og fandt selv, hun havde en *beau jour*. Og det fik hun Faderen til at indrømme, så nødig han vilde. Han holdt ikke af at rose sine Døtre, når de hørte på det.

Da de var færdige med Mønstringen, satte hun sig på hans Skjød, men meget forsigtig for ikke at krølle Kjolen, tog han fat med én Hånd i hver Bakkenbart, så han ikke kunde røre sig, gav ham et ordentligt Trykkys på Munden og sagde så, indsmigrende og hviskende, idet hun med et lille Kast med Hovedet viste mod Kabinettet:

„Hør, Fa'er, hvorfor græder de egentlig så meget?“

Han trak Øjenbrynene lidt op, så' polisk ud, men lagde strax Ansigtet i alvorlige Folder og svarede:

„Ja, ser du, min Pige, et Bryllup er jo en

alvorlig Ting — hm! — Olivia skal bort fra sit Hjem — og — —“

„Å Snak, Fa'er — — Olivia vil såmænd hellere end gjerne hjemme fra, det har hun sagt så tit, og hun har da også gjort sig Umage nok for at få sig en Mand — nej, det er ikke det, der er i Vejen,“ vrissede Margrethe tangerapt.

„Prrr! Jomfru Næsvis — hvad tror du, Mama vilde sige, hvis hun hørte — der er visse Ting, som små Piger slet ikke har godt af at få at vide for tidlig — —“

„Små Piger! Uf!“ afbrød Margrethe ham vripent, „nu har jeg været voksen i et helt halvt Ar, og altid skal man dog høre — —“

„Vil Etatsråden være så god at give Besked om Champagnen — —“ Det var Stupigen, der stak Hovedet ind af Døren.

Etatsråden slog Margrethe over Næsen med Pegefingeren, satte hende fra sig og gik ud.

I samme Nu var Margrethe henne ved Portiøren og lagde Øret til. Etatsrådinden talte i en grædende, halvt hviskende Tone, mens Olivia småklynkede, så hun kunde i Begyndelsen kun høre afbrudte Sætninger — det var noget om ægteskabelige Pligter — — enhver gift Kone må finde sig i — — Pastor Skou var så god, så hensynsfuld — — hun måtte ikke være bange — — og så igjen om tunge Pligter og Ægteskabets Torne-